

Po půl roce zpátky

*Pavel Škopek se vrátil ze
Středoafričké republiky*

Zdravotní centrum v Baoru

Zpráva o činnosti

...díky Bohu jenom chvíle

Karol Böhm píše ze SAR

Středoafričský prezident podpořil stavbu školy!

Ve čtyřicetitisícovém středoafričském městečku Bozoum se již od ledna staví nová budova školy pro místní děti. U příležitosti slavnostního zahájení stavby navštívil prezident Středoafričské republiky Francois Bozizé poprvé město Bozoum a položil základní kámen nové budovy školy. Bylo to jeho první veřejné vystoupení po lednovém znovuzvolení a byla to samozřejmě velká společenská událost.

Dva ze šesti zakladatelů SIRIRI, manželé Böhmovi, měli to štěstí být při tom. Autorem projektu nové budovy jsou totiž architekti z české firmy Ama invest. Její majitel, Karol Böhm, se rozhodl vedení firmy předat a se svou ženou Ludmilou odjeli do Středoafričské republiky, aby na stavbu školy sami dohlíželi. Manželé Böhmovi jsou dva ze šesti zakladatelů české organizace SIRIRI. Na stavbě, kterou povedou, bude pracovat deset Středoafričanů. Ti za svou práci dostanou mzdu.

Proč je potřeba postavit novou budovu školy? Kvůli nedostatku finančních prostředků musela být vloni po dvou úspěšných letech fungování uzavřena jediná škola v okrese velkým jako Morava. Výuka druhého stupně ZŠ tak prozatím probíhá v improvizovaných prostorách karmelitánské misie. V nové budově školy bude možno dokončit vzdělání až do maturity. Podle projektu se již nyní staví budova, kde bude šest tříd po 40 dětech, laboratoř, knihovna, sborovna a ředitelna a výhledově i počítačová učebna. Od letošního září by děti měly již navštěvovat novou budovu.

Fungování druhého stupně vzdělávání je v tamní oblasti zcela unikátní - pokud se totiž podaří získat finance na podporu vzdělávání, jsou v drtivé většině případů použity na provoz

Na fotografii zprava: Prezident Středoafričské republiky Francois Bozizé, misionář Aurelio Gazzera, zástupci SIRIRI Karol Böhm a Ludmila Böhmová (únor 2011)

prvních tříd základních škol. Po pěti letech výuky tak pro děti školní docházka často končí. Vzhledem k základnímu principu práce SIRIRI, což je snaha pomoci místním obyvatelům postavit se na vlastní nohy, jsou ale i další roky vzdělávání velmi důležité. Proto je nyní snahou SIRIRI podpořit úsilí naší partnerské organizace v africké Bozoum, která chce školu znovu uvést do provozu a sehnat dostatečnou podporu na její dlouhodobé fungování.

Zuzana Vízková

Chcete také podpořit provoz školy v Bozoum?

Jeden den provozu školy stojí 1 155 Kč. Stačí zaslat jakoukoli částku na účet SIRIRI, který je určený pro projekt Škola. Číslo účtu je **636682/5500**.

Příspěvek na činnost SIRIRI můžete také prostřednictvím dárcovské SMS nebo se stát členem našeho Klubu přátel.

Milí přátelé SIRIRI,

letos v dubnu to bude pět let od chvíle, kdy se šest přátel rozhodlo odpovědět na volání o pomoc ze Středoafričké republiky a založili organizaci SIRIRI.

Za uplynulých pět let jsme ve Středoafričké republice společnými silami vybudovali stacionář pro 200 sirotků, hradíme jeho provoz, hradíme také provoz zdravotní ambulance, podporujeme dva nadané mediky ve studiu, financujeme provoz školy. Vedle těchto probíhajících projektů je za námi řada již uzavřených jednorázových projektů - za všechny jmenujme úspěšnou sbírku dioptrických brýlí. Zásahu na těchto úspěších v boji s chudobou máte vy, dárci z celé České republiky. Děkujeme vám za podporu.

Klíčovými partnery ve Středoafričké republice jsou pro SIRIRI misionáři z řádu bosých karmelitánů. Jsou nejdéle působící organizací v zemi, znají potřeby místních obyvatel a ví, kde je nejvíce potřeba pomáhat. Průběžně reagujeme na jejich zprávy a volání. V minulém roce začala příprava projektu na stavbu školy. Jak se můžete dočíst v tomto bulletinu – letos v únoru položil středoafričský prezident základní kámen.

Tak, jak se rozvíjí činnost SIRIRI ve Středoafričké republice, roste i objem práce v Česku. Zlomový byl rok 2010, kdy mohla organizace zaměstnat díky dotaci Ministerstva zahraničí ČR prvního placeného zaměstnance. Značné úspěchy loňského roku motivovaly správní radu SIRIRI, aby v roce 2011 zaměstnala i druhou placenou sílu. Rozšíření týmu placených zaměstnanců předcházela velká diskuze, protože podporu dárců vnímáme jako velký závazek a každou korunu, která má být vydána v Česku, musíme být a jsme připraveni obhájit. I proto, že své provozní náklady považujeme za klíčovou otázku, plánuje SIRIRI v letošním roce sérii setkání s kolegy s dalších organizací na toto téma.

Pro vás, milí dárci, chystáme benefiční koncerty, oslavu pátého výročí SIRIRI a samozřejmě mnoho zajímavých zpráv ze Středoafričké republiky! Zůstaňte s námi.

Inspirativní čtení vám přeje

Jan Böhm
ředitel

Po půl roce zpátky ze Středoafričké republiky

Pavel Škopek se na konci ledna po svém téměř půlročním pobytu ve Středoafričké republice vrátil domů plný dojmů a zážitků. Působil zde především ve městečku Bozoum, kde pomáhal partnerům SIRIRI, místním misionářům, se vším, co se dalo. Pracoval s dětmi ze sirotčince, vyráběl stavební materiál pro stavbu nové školy, staral se o nemocné a načerpával informace, které se po svém příjezdu rozhodl předávat dál. Přivezl s sebou několik afrických výrobků a spoustu fotografií, které promítá na svých přednáškách. Po celou dobu svého af-

rického pobytu psal Pavel poznámky do Blogu. Tyto poznámky si můžete přečíst na stránkách SIRIRI, na adrese blog.siriri.org

Zuzana Vizková

Přednášky Pavla Škopka v ČR:

- 14. 3. Opava
- 15. 3. Praha, ZŠ Hanspaulka
- 20. 3. Slaný
- 22. 3. Praha, ZŠ Kladská
- 29. 3. Praha, Gymnázium Nad Aleji
- 9. 4. Český Brod

Není přednáška... (Pavel Škopek na faře u sv. Matěje v Praze – únor 2011)

...jako přednáška (Pavel Škopek ve stacionáři v Bozoum – listopad 2010)

Zpráva o činnosti zdravotního centra v Baoru

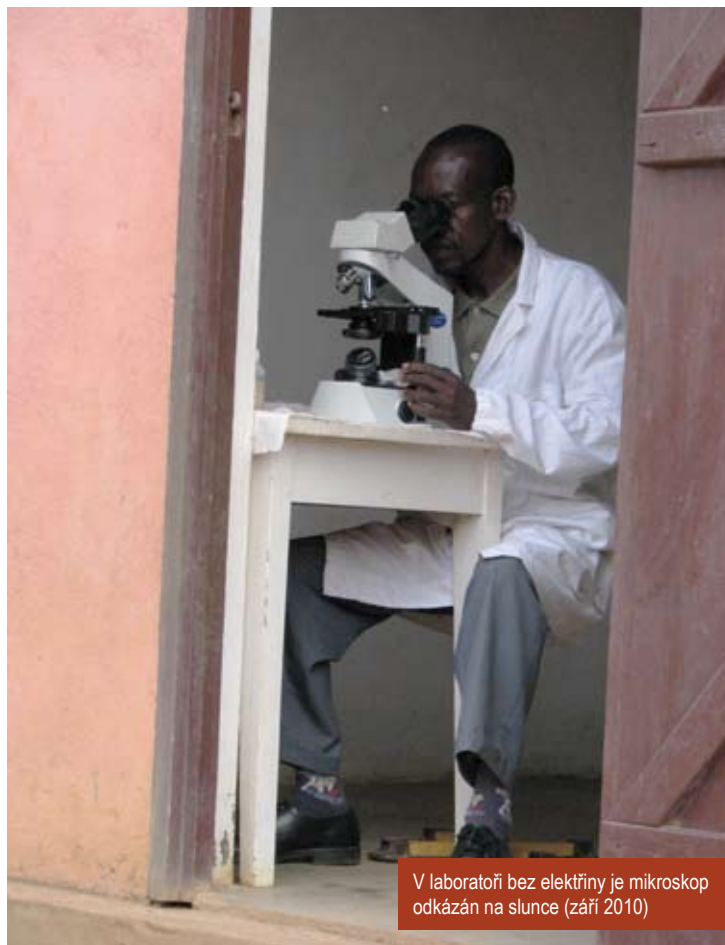
Jedním z projektů SIRIRI je podpora provozu zdravotního centra ve městě Baoro. Od partnerů SIRIRI, bosých karmelitáňů, jsme dostali podrobnou zprávu, co se díky darům z České republiky daří dělat. Předkládáme ji i vám.

Zdravotní centrum:

Počet návštěv celkem	881
Počet návštěv dětí ve věku 0–5 let	557
Počet návštěv lidí ve věku nad 25 let a lidí z vesnic vzdálených více než 5 km	324
Případy parazitózy	438
Případy respirační infekce	297
Průjmová onemocnění	135
Kožní choroby	96
Onemocnění uší	19
Onemocnění oka	22
Případy malárie	252
Závažné případy malárie (hospitalizace)	15
Případy těžké anémie	135
Nové případy AIDS	9
Nové případy plicní tuberkulózy	6
Nové případy podvýživy	16
Konzultace podvýživy	260

Laboratorní testy:

Krevní testy (malárie) / z toho pozitivní	500 / 245
Vyšetření stolice (parazitů) / z toho pozitivní	368 / 242
Infekční vyšetření moči / z toho pozitivní	12 / 6
Výzkum tuberkulózního bacilu / z toho pozitivní	11 / 2
Vyšetření pohlavně přenosných nemocí / z toho pozitivní	5 / 5

V laboratoři bez elektřiny je mikroskop odkázán na slunce (září 2010)

Středoafričtý nemocniční personál (září 2010)

Malé parádnice v čekárně ambulance (září 2010)

Čekárna ještě jednou - muž s bílým plnovousem je otec Norberto, garant projektu ze strany misionářů (září 2010)

Chcete také přispět na provoz zdravotního centra?

Jeden den jeho provozu stojí 700 Kč.

Stačí poslat libovolnou částku na účet SIRIRI, který je vyhrazen pro zdravotní centrum. Číslo účtu, na který můžete posílat peníze je **666646/5500**.

Pokud se vám líbí práce SIRIRI, můžete se stát členy našeho Klubu přátel – více informací na www.siriri.org!

...díky Bohu jenom chvíle

Vzbudil jsem se uprostřed noci a klepal jsem se zimou. Pomalu jsem si začal uvědomovat realitu – zimnice. Ucítil jsem křečovitě bolesti v břiše. Byla jedna hodina v noci. Odešel jsem na záchod zvracet. Trochu se mi ulevilo, ale jen na chvíli. Za chvíli jsem cítil, že mám horečku. To už u mě seděla Lída a dávala mi vodu a měřila teplotu: 39,2 °C! Zase bolest v břiše – průjem. Dostal jsem paralen – šel hned ven i s vodou, kterou jsem ho zapil... A tak pořád dokola až do rána.

Skoro 30 let jsem nebyl nemocný. Co jsem snědl? Čeho jsem se napil? Co mě štíplo? Uvědomil jsem si, že když jsem usínal, tak jsem si na ruce zamáčkli něco, co by mohl být malý komár...

pomocí, jsem se dostal k autu a Enrico nás odvezl do nemocnice a začal zařizovat test. S Lídou jsme poodešli na verandu jedné z přízemních nemocničních budov a přidali jsme se k ostatním čekajícím. Byla to budova kde měl kancelář jediný lékař nemocnice a zrovna na této verandě jsme před 2 lety s Marcelem slavnostně předávali nemocnici ultrazvuk, který jsme přivezli z Prahy. Mezi plakáty přilepenými na zdi verandy o prevenci proti AIDS jsem zahlídl logo AMA investu – firmy, která mi ještě nedávno patřila, a která před 2 lety nákup ultrazvuku financovala – to mě potěšilo. U loga byl nápis ve francouzštině o darování ultrazvuku nemocnici. Ukázal jsem ceduli Lídě a ona to přetlumočila Enricovi. V tu chvíli na verandu

na ostatní kolem otáčel: „jak to, že monsieur nemá židli?“ Ukázalo se, že informace s ultrazvukem zabrala a z otevřené kanceláře vyšla vrchní sestra a sekretářka lékaře v jedné osobě a rozpomněla se – zdálo se, že i na mě. Jak mi bylo blbě, veškeré uznání jsem vnímal jako v mlze. Jediná moje touha byla dostat se zpátky do postele. Uvedli mě k doktorovi a opět Enrico přednesl s důvodem naší návštěvy také epizodu o ultrazvuku. Lékař tam byl už jiný – jak říkal Marcel, v takové díře nikdo dlouho nevydrží. Ultrazvuk byl u něj v kanceláři a bylo patrné, že se skutečně používá. Pan doktor provedl anamnézu, napsal mi papír pro laboratoř a přešli jsme do jiné přízemní budovy – laboratoře. Tady mě píchli do prstu, kapku krve rozetřeli na sklíčko a řekli, ať počkáme venku asi tak 45 minut. Enrico potřeboval něco zařadit, tak odjel s tím, že se za ¼ hodinu se pro nás zastaví. Bylo mi blbě, chtělo se mi zvracet. Venku bylo 40 °C! Jenom pomyšlení na to, co bych Lídě přivodil za komplikace s převozem mrtvoly, kdybych tam umřel, mě drželo (s nadsázkou) při životě. To bych jí nemohl udělat!

Výsledek testu byl negativní – výhra! Enrico nás přivezl zpět, já se doplazil k posteli a snažil jsem se spánkem utéct před bolestmi. Lída do mě dostávala po lžičkách tekutiny, lidi z misie mě chodili navštěvovat, povzbuzovat, ordinovat léky, píchat injekce. Po dvou dnech se podařilo udržet v těle alespoň léky, a začal jsem se pomalu s pomocí Lídy, která sama v té době trpěla záchvaty kašle (nevím, co bych si počal, kdybych ji neměl), pohybovat. Večer už jsem měl několik soust rýže a suchar. Dnes je čtvrtý den po vypuknutí nemoci a je mi dobře, už jsem střídavě obědval a byli jsme se s Lídou podívat na stavbě.

Jsou chvíle, kdy člověk vnímá hodnoty kolem sebe jinou optikou, než obvykle. Jde přitom mnohem více k jádru a umí rozpoznat, co je v životě opravdu důležité... Tak takové chvíle mám za sebou – díky Bohu jenom chvíle...

Karol Böhm, 10. února 2011

Stavba školy v Bozoum je v plném proudu (únor 2011)

Ráno to nebylo o nic lepší, ani teplota neklesla, bolelo mě celé tělo – byl jsem, jak se výstižně a slušně říká, na hadr. Ráno Lída o mém stavu informovala ostatní na misii. Zdálo se, že jsou na to zvyklí, dostal jsem léky a čekali jsme. V sobě jsem neudržel ani lžičku vody, klouby mě bolely a horečka byla pořád kolem 39 °C. V deset hodin O. Aurelio rozhodl, že mě Enrico odveze do nemocnice na test, protože příznaky byly jako u malárie. S Lídinou

přišel muž v uniformě a když zahlídl Enrica, tak mu podával ruku. To tady není nic neobvyklého. Když jde běloch po ulici, tak často zastavují lidi, zdraví a podávají mu ruce. Ale tady bylo vidět, že se Enrico s dotyčným znají. Enrico nám ho představil, jako velitele místního četnictva. Měl příjemné vystupování a když podával ruku Lídě tak smeknul. Enrico mu pár větami řekl, proč jsme v nemocnici a přidal informaci s ultrazvukem. Pan velitel se uklonil a hned se začal

Do Prahy, do Podolí SIRIRI má novou kancelář

Se začátkem nového roku se SIRIRI nastěhovala do nové kanceláře v pražském Podolí. Změna byla nezbytná - původní kancelář v Mošnově, ve které organizace sídlila dva roky zdarma, začala stravovat vlhkost. Nová kancelář je dost velká na to, abychom v ní mohli skladovat trička, tašky a polokošile z projektu Ruku v ruce. To, co zakoupíte na rukuvruche.siriri.org,

si nově můžete vyzvednout v nové kanceláři. Do budoucna plánujeme využívat kancelář také pro setkání s veřejností, na přednášky a kulaté stoly.

SIRIRI najdete na adrese:
Pod Vyšehradem 4, 140 00 Praha 4.

Jan Böhm

Bulletin SIRIRI – Informační občasník

Vydává SIRIRI o.p.s.

www.siriri.org, www.facebook.com/siririops

Kontakt: Pod Vyšehradem 4, 140 00 Praha 4

Sídlo: Mošnova 45, 150 00 Praha 5

siriri@siriri.org

Redakce: Zuzana Vízková, Jan Böhm

Grafická úprava: Petr Seiner

SIRIRI funguje v roce 2011 za dotační podpory

České rozvojové agentury